

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 61-1935)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Grundejerforeninger

Indlemmelse

Uddrag fra byrådsmødet den 19. december 1935 - side 5

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 61-1935)

Indstilling fra Budgetudvalget om Tilslutning til et foreliggende Andragende fra Grundejerforeningerne i Kongsvang m. m. om Indlemmelse af en Del af Viby Kommune under Aarhus.

Følgende Indstilling forelaa:

"Budgetudvalget anbefaler, at Byraadet i Tilslutning til det i vedlagte Andragende fra Grundejerforeningerne anførte, indsender Andragende til Ministeriet om de omhandlede Arealers Indlemmelse i verdslig og gejstlig Henseende under Aarhus Kommune fra 1. April 1936 at regne".

Borgmesteren henviste til den modtagne Skrivelse fra Indlemmelsesudvalget i Viby Kommune, hvor der gøres Rede for den Afstemning, der har fundet Sted. Andragendet vilde blive tilstillet Indenrigsministeriet, og man anmodede Byraadet om at anbefale det. Forholdene havde udviklet sig saaledes, at Aarhus havde faaet baade Sporvejs- og Trambuslinier til disse Kvarterer, og ligeledes en direkte Vejforbindelse ved Skovbrynet. Aarhus var derfor interesseret i en anden Ordning, og det var rimeligt, at man anbefalede Andragendet; forhaabentlig kunde der saa inden alt for længe blive en Forhandling om

Spørgsmaalet. Der havde været en Del Skrivelser i Bladene om Udvidelsen af Gasværket i Viby, idet der først var forhandlet med Aarhus Belysningsvæsen om Levering af Gas, og der var fremkommet Udtalelser om, at Tilbudet fra Aarhus var for dyrt, og det vilde være billigere at udvide deres eget Gasværk. Belysningsudvalget var villigt til at lade uvildige Mænd og Gasteknikere gennemgaa Tilbudet og udtale sig derom, for efter Udvalgets Mening var det et meget favorabelt Tilbud. Da Forholdet nu var saaledes, at en stor Del af Kommunen ønsker at komme ind under Aarhus, havde det været rimeligere at vente med Gasværket, indtil dette Spørgsmaal var afgjort, men det var et Forhold, som Aarhus ikke kunde blande sig i; det maatte Sogneraadet afgøre sammen med Amtet. Taleren anbefalede at tiltræde Indstillingen.

I. C. Sørensen vilde paa den konservative Gruppes Vegne give Andragendet sin bedste Anbefaling; det var et naturligt Krav, der var stillet af et overvejende Flertal af Grundejerne derude. Kvarteret var sammenbygget med Aarhus, og de fleste Folk derude havde deres Beskæftigelse i Aarhus, saa man kunde kun hilse deres Bestræbelser med Tilfredshed. Man burde maaske ikke nøjes med en Anbefaling, men give det Karakteren af et Krav fra Aarhus Kommunes Side. Man havde fra visse Sider bebrejdet den konservative Gruppe, at den var gaaet med til Kravene om Indlemmelser, men hertil vilde Taleren sige, at man var sig sit Ansvar bevidst, og disse Indlemmelsesspørgsmaal maatte løses paa en naturlig og rimelig Maade. Naar der her i Kvarteret var et stort Flertal for Indlemmelse, og der tillige var store ubebyggede Arealer, maatte man tage Hensyn til den store Bys Udvikling. Forhaabentlig fik man ikke blot løst dette Spørgsmaal, men ogsaa en Række andre, f. Eks. angaaende Præstegaardsjorden i Hasle og Indlemmelsen af Moesgaardarealerne, saa man ikke paa disse Steder fik skabt Skattely i Lighed med Skolevangen i Vejlbj. Aarhus kunde ikke være tjent med at faa alle de Mennesker, der skal leve af Socialhjælp, medens de bedste Skatteydere flytter ud. Taleren vilde meget anbefale, at Forhandlingerne med Indenrigsministeren om disse Forhold fortsættes, og til syvende og sidst kom Modstanden vist nærmest fra Folk, der til en vis Grad var Sognekonger derude. Ligesom den romerske Hærfører Marius hellere være Nr. 1 i Padua end Nr. 2 i Rom, saaledes var der visse Folk, der hellere vilde være Nr. 1 i Viby end Nr. 2 i Aarhus, men de kom til at finde sig i det alligevel.

Stecher Christensen erklærede, at den socialdemokratiske Gruppe kunde tiltræde Indstillingen. Man maatte have Opmærksomheden henvendt paa Indlemmelsesspørgsmaalet i sin Helhed, for Aarhus Kommune var interesseret i at faa en

general Løsning af denne Sag, ikke blot til Gavn for Aarhus, men ogsaa for Oplandskommunerne.

Borgmesteren gik ud fra, at Byraadet var enigt om at tilskrive Ministeriet som foreslaaet. Iøvrigt kunde Taleren ganske tiltræde Hr. I. C. Sørensens Udtalelser.

Indstillingen vedtoges.

